8613/12 [1895]

Gracco.

Bibl. Iag

Fr. Stracca
VIII a.

Demostenes.

(wykład p. prof. Meyera)

Wymowa ma na celu przekonanie innych ludzi, a więc wpojenie im zapatrywań takich, jakie mowca chce wywołać. Wymowa była u Greków prastarą. Już Homer wielbi ją i pielęgnuje; mowy Menelausa, Nestora, Odyseusa są prawdziwemi arcydziełami, pełnemi indywidualnego kolorytu. Większe znaczenie miała wymowa w poezyi dramatycznej; a w życiu politycznem była ona głównym czynnikiem, wszelkiego ruchu. Prawodawcy, tyrani, mężowie stanu, zawdzięczali pierwiastkowy swój wpływ li tylko wymowie. (np. Solon, Pizystrates, Klistenes) O Peryklesie powiadano, że na ustach jego królowała bogini przekonania (Peitho) i że mowy jego w sercach słuchaczy pozostawiały ciernie. U tych mężów była wymowa wynikiem niezwykłego Ducha; inaczej działo się od śmierci Peryklesa † r. 429. W miejsce wrodzonego krasomówstwa nastąpiło sztuczne,

ujęte w pewne formy, czyli tak zwana retoryka (ῥητορικὴ τέχνη). Kolebką retoryki była Sycylia; z Sycylii, gdzie pierwsze podręczniki wymowy zadowolnej p.t. „τέχνη ῥητορικὴ" powstały i gdzie również nastąpił podział wymowy na 3 następujące działy: a) wymowa sądowa (γένος δικανικὸν) b) Wymowa polityczna (γένος συμβουλευτικὸν) c) wymowa popisowa (γένος ἐπιδεικτικὸν), dostała się wymowa do Aten, a tu rozwojowi jej sprzyjały 2 rzeczy: α) wolność słowa (ἰσηγορία) β) wysoki poziom ogólnego wykształcenia. Skąd każdy attyński człowiek krasomówstwa uczyć się musiał, mowy sam pisać lub je pisać dawać, gdyż według ustaw ateńskich, każdy obywatel sprawę swą przed sądem osobiście zastępować musiał. Mowcy pisarscy dla Greków zwali się: λογογράφοι. Od Peryklesa aż do Aleksandra W. dobrych mowców było niezmiernie wiele.

Około roku 125., gdy król Eumenes II. z Pergamon zebrał uczonych w celu uporządkowania literatury greckiej, wyliczyli ci tak zwany kanon dziesięciu mowców attyckich: Antifon, Andokides, Lisias, Izaios, Izokrates, Aischines, Demosthenes, Hipereides, Likurgos, Deinarchos. — Najdoskonalszym z nich wszystkich, niedoścignionym dotąd wzorem jest Demosthenes, syn Demosthenesa i Kleobuli. Dziwić się nie można, że dziecko, które wśród zbliżającego się upadku ojczyzny, sam jeden przed nieszczęściami współobywateli nie zawsze ostrzegał, ale którego głos, podobnie jak Skargi, pozostał głosem wołającego na puszczy, już wcześnie znalazł biografów. Najwcześniejszą z nich Plutarch

Odyssea – Iliada

Odyssea ma 24 pieśni, a Iliada 178
Momenty retardujące = wstrzymujące.
Unitarier = szkoła literacka, która
przeciwstawiała się Wolfowi i Lachmannowi
i jedności jednego.

Liederhypothese = teoria która przeciwstawia się, że Homer
stworzył całe pieśni a Pisistrat
i poprzednicy.

Bentley (angielski) przeciwstawił się Homerowi
napisał całe pieśni a Pisistrat
zbierał i dodał.

Franc. Robortello i włoski Vico (włoski) negowali
Wood (angielski) istnienie Homera
Ten pomysł wskrzesiono drugiej
połowie – Dodał się Dr Niemiec
pewien Włoch: Vossa i przyjęty
chętnie.

Herder również jak zdrów.
Niemcy i Niemcach wyrażają.
F. A. Wolf 1795 – wydał „Prolegomena ad
Homerum" Wtedy wyraził mniemanie
że poematy Homera zostały

Opracowane na wzór Tytana Hrabi że one przed 9. nie Homer
Wolf odrzucił ~~teorię~~ przemiany
Pattisonowską ta jego teorya nie
była słuszną. — Opierał teorya
swoją na tem, że za czasów Homera
pismo było nieznane. (Oczywiście VII
wieku ~~przed~~ przed a VIII po Chr.
mogło się pierwsze religijne i na
tych wzorach wzięte wiersze. —

O Homerze

(Teorya p. Mayera)

Na progu greckiej literatury spotykamy 2
arcydzieła wielkie, wykończone, naturalnie
jest rzeczą, że poeta, który w ten sposób
opanował język i formę nie może być bez
poprzedników, ale że ci utorowali mu
drogę. Zapewne były poezyi krótkie
opowiadania i pieśni bohaterskie. Pieśni
Homera mają najwyraźniejsze ślady owych
pieśni, gen. na εῦω i αω, instrumentalis
na φι i np. ἵππῳ. Język Homera
się z ubytkiem jońskiem, mianowicie Hera

metr jest za długi jak na zasadzie
poezji. Cesura czysta u Homera po
3 cim trocheju zdaje się zdradzać, że
pierwotnie były trójdzielne daktylowe.
Zresztą poezja Homerycznych powstała
w Kolonjach Azjatyckich; nasuwa
się pytanie, czy one się tam zrodziły?
Czy Kolonjści z macierzystych stron nic
owego nie przynieśli? Zresztą siedzibą
Bogów u H. jest Olimp, z tej więc krainy
musiały powstać zawiązki poezji grec-
kiej. —

Osoba Homera.

Wszelkie podania co do osoby Homera są
niepewne, a biorąc starożytne za twory-
nie wyobraźni mylnej dlatego, że go nie
i nie za autora hymnu do „Delijskiego
Apollina", który o sobie powiada, że jest
Skijosem. Skijosymi że greckie nazwi-
sko był Majon z Smyrny, i że potomek
rod Homerydów na Ijos, ale ten Majon
miał się dzielić ojcowstwem z bogiem

I – Przyjmuję niniejszym, że [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

uczonych. Różnice natomiast dotyczą trzech punktów: α) które partye z pierwotnym cyklu nie były pomieszczone? i które dał czy tu sam poeta czy kto inny? β) czy różne sprzeczności w poematach – powstały przez niemiarę pieśni Homera, czy też zmuszają do przyjęcia innego poety? γ) jakie jest znaczenie tego cyklu epickiego który poprzedzał poematy Homera? — Kwestye te mistrz nasz: α) Kloda Iliady i Odyssei na starych obłokach poetycznych podaniach, nawiązanych do walk Achajów z pierwotnymi panami ziemi. β) Oprócz Iliady i Odyssei przeczuł całą poetyę, ale myśl powstała i pomnożyła w głowie jego drugą poetyę, zwłaszcza jak plan opowiadania tułaczki Odysseusza i zabicia gachów jego nowej żony

c) Cepheus jest mężem Kasjopei,
o której Dziadowy nadawanie
d) Posta Hiady zmienił nie-
stety [illegible] wciągnięty
Cyklop zapomniawszy [illegible]
cenie [illegible] o pomnożeniu
niebieskim e) Cygnus [illegible]
[illegible] był wyrażenie [illegible]
[illegible] i innych [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ręki, [illegible]
[illegible] i [illegible] Atkinsona.

Olintios A.

Jestem przekonany - obywatele Ateńczycy - że miasto licznych skarbów wybrali, byście wydobycie na jaw tego, co z przyrodzenia Korzyść państwu przynosi, z tych rzeczy, nad którymi teraz zastanawiacie się. - Skoro więc tak sprawa stoi, należy chętnie słuchać tych, którzy bardzo radzi doradzać, nietylko bowiem, jeżeli ktoś przyjdzie zawsze coś pożytecznego, to moglibyście wybrać wysłuchawszy; lecz takie uważam to za rzecz naszego urzędu, że niektórym przydarza się powiedzieć wiele pożytecznych rzeczy bez przygotowania, tak, że ze wszystkiego tamtego staje się nam wybór rzeczy potrzebnych.

Chwila więc obecna - obywatele Ateńscy - domaga że nie mówi, głos wydając, że wy sami powinniście jak z wielu sporaw, jeżeli macie o naszą z Kirą. Ja zaś sam nie wiem, jak mi wydaje się nasz sposób postępowania w tych sprawach. Mojemu zaś zapatrywaniu

zaś jest, to co następuje: uchwalić wreszcie pomoc i wzbroić ją jak najszybciej, jeśli stąd mieli na pomoc i nie ucierpieli tego, co ich wprzód dotknęło — posłać zaś poselstwo, któreby o tem doniosło, i któreby było gotowe gnębiącej sprawy. 3 Gdyż uchodzi tego najwyższą obą, aby człowiek ów przewrotny i okrutny nie wyzyskał położenia i gróźby (a wtedy stałby się najwiarygodniejszym) gwałtu, aby przez oczernianie nas i naszej nieobecności, nie przyciągnął czegoś dla siebie z całej tej sprawy. 4 Jednakowoż obywatele Ateńscy — to niejako, co jest bardzo trudnem do pokonania ze spraw Filipa, to jest dla nas najpomyślniejszem; to bowiem, że ów, który sam jeden jest panem rzeczy jawnych i tajemnic, a zarazem wodzem, władcą i podskarbim, i że na każdem miejscu on musi być z wojskiem, to przyczynia się z jednej strony do szybkiej operacyi wojennej, i do zaskoczenia wszystkiego w stosownej porze,

z drugiej jednak strony przeszkadza układom, któreby on chętnie zawarł z Olimpijerykami. 5 Jawnem bowiem jest Olimpijerykom, iż obecnie nie z obrzydzenia dla wy i Kawalerka ziemi wystawiają się na niebezpieczeństwo, lecz z obrzydzenia zburzenia i zjawienia ojczyzny, a siedzą, co uczynił i z tymi, co mu miasta Amfipolis oddali i z tymi, którzy go do Pidny przyjęli, a zresztą mojem zdaniem jedyno- władztwo jest czemś podejrzanem dla państw demokratycznych, zwłaszcza, że sąsiedni Kraj zamieszkują. 6 Skoro więc to rozważycie obyw. atenscy — i inne wszystkie sprawy, które nam przyjdą, zdrowy rozsądek, zdaniem mojem nam nie da dojść do niestosownej woli i być pobudzonymi do energii i brać udział w walce, jeżeli kiedy, to teraz, jasno ochotnie daniny składając, wyruszając osobiście na pole walki, niczego nie zaniedbując. Teraz bowiem [illegible]

prawdziwy, ani wybieg nie pozostaje
wam do niechęci spełniania obowiązku.
7 - Teraz bowiem jest to, o czem wszyscy tak dłu-
go gadają, że należy Olintyjczyków za-
wikłać w wojnę z Filipem, stało się za-
mo przez się, i tak, że wam to może przy-
nieść nie małą korzyść. Jeżeliby bowiem
przez was nakłonieni podjęli się byli woj-
ny, byliby zapewne niepewnymi sprzy-
mierzeńcami i byliby tegosamego zapa-
trywania tylko do jakiegoś czasu. —
— Skoro jednakowoż nienawidzą go z po-
wodu krzywd, wyrządzonych im samym,
słuszną jest rzeczą, aby żywili wiecznąś
nienawiść, z powodu tej rzeczy, której się
boją, i którą wycierpieli. 8 Nie należy
przeto obywatele Aten — tej tak dobrze nada-
wającej się sposobności zaniedbywać,
ani też ścierpieć tego, czego ci tak
często przedtem doznawali. Jeżeliby bo-
wiem — skoro wrócicie, dawszy po-
moc niewiarygodnie chybioną, zjawili

się w tem miejscu na mównicy Hieras i Stratokles z Amfipolis, wzywając nas do odbicia miasta — Tę samą gotowość my okazali, jaką w obronie całości Eubei, posiadłości i Amfipolis i Bylibyśmy wówczas wyzwolonymi ze wszystkich niemiłych nastąpiły. Znowu, skoro dowiedziono, że P. P. M. P. i inne. odbiją, ani by nie tracił czasu na wyliczanie szczegółów, jeżeli, bylśmy wtenczas pierwszemi lepszemi z nich sami wyszli z pomocą, to obecnie nie likujemy do czynienia z Filipem znacznie pokorniejszym i uległejszym. Atoli my opuszczając niewoli nadarzającą się sposobność i mniemając, że przyszłe sprawy same dobrze się ułożą, dźwignęliśmy - obyw. Aten - Filipa i postawiliśmy go tak wielkim, jakim nigdy nie był żaden Król macedoński. Teraz zaś nastręcza się pewna sposobność, mianowicie stykające się międzi Kallicles Olinte,

sama przez się naszemu państwu, która
chyba najmniej nie jest mniej ważną od
wojen poprzednich. [10] Moim zdaniem zaś
obyw. Ateńscy — jeżeliby wystąpił sprawie,
dlimy sędzia dobrodziejstw wyświadczonych
nam przez bogów, chociaż wiele rzeczy nie
pomyśli idzie, to jednak słusznie wielką
ku nim żywiłby wdzięczność. Straty zaś
wielu rzeczy, tyczących się wojny słusznie
mógłby położyć ktoś na karb naszej opie-
szałości; a to, iżeśmy tego dawno nie dokonali
i że nastręcza się przymierze z nagrodą
tych, gdybyśmy tylko chcieli go wyszukać,
to ja uważałbym to za dobrodziejstwo,
otrzymane wskutek ich życzliwości. Lecz
mniemam, że podobnie dzieje się także
i z nabywaniem majątku. Jeżeli bowiem
ktoś, to, co zyska, zachowuje — wielką
żywi wdzięczność dla fortuny, jeżeli zaś
niepostrzeżenie traci, to roni równo
cześnie i pamięć wdzięczności. Tak
samo ma się rzecz i ze sprawami

publicznemi; ci, którzy źle wyzyskują nadarzające się sposobności, nie pomną tego nawet, jeżeli następi coś ze strony bogów pożytecznego. Albowiem każda z poprzednich rzeczy bywa oglądana wedle ostatecznego wyniku. Przeto widzę-pro, winniście się bardzo starać — obyw. Ateńscy o resztę sporów, ażebyście, że sprawiwszy, zmazali hańbę z powodu zaszłych rzeczy, jakkolwiek. 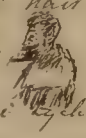 Jeśli zaś oddamy na pastwę ob. Ateńczyków a tylko ludzi — to ów następnie zagrabi tobie Olynt, niech nie kto powie, jako będzie jemu przeszkoda, ażeby on mając szerował, kiedy zechce. Czy jednak któż z was zastanawia się — ob. At. — i żywo sobie przed oczy stawia sposób, rozkutek którego wzmógł się Filip, chociaż z początku był słaby. Najprzód zabierając Amfipolis, następnie Pydnę, potem Potydeję, potem Metonę, wreszcie wkroczył do Tessalii. A potych F. P. Myśląc gnąc się wszelkimi środkami wkroczył do Fracyi. Tamto następnie jednych królów stra-

całe inneych ustawodawców, zaniemógł. I znowu
Dżyngiszkan się nie oddał się gnuśności, lecz wprost
ręką wyciągnął po Olimpijczyków. Tomijam
zresztę wyprawy jego na Ilir. i Pajonów i [illegible]
[illegible] Kriblos i inne wyprawy do tych
krajów, któreby kto chciał wyliczać.
14. Cóż mi to - mógłby ktoś powiedzieć - to nam
teraz wywodzisz? Abyście poznali (Wstęp) ob-ateu-
i zrozumieli te dwie rzeczy: to pierwsze, jak
zgubnem jest przy każdej sposobności zaniedbywa-
nie czegoś ze spraw, powtóre żebyście sobie upo-
mnili skrzętność, którą wiara i z którą
żył [illegible] Filip, dla którego nie może być spo-
kojnie, zadawalniając się dokonanymi faktami
nie! Zważcież, do czego doprowadzi ta nadzieja? -
jeżeli z jednej strony on będzie tego wypatrywa-
nie, że musi [illegible] zawsze coś większego
zdziałać niż to, co zrobił, [illegible] a nam
nie trzeba się żadnej ze spraw zmiać grać,
tamże. 15. Przebóg! Któżby z was był tak
naiwny, iżby nie zrozumiał, że walka tam to
czona tu bywa, jeżeli jej zaniedbamy.

Atoli, jeżeli to się stanie, boję się – ob. Ateńczycy – widzimy w tem ten sam sposób, jak ci, którzy dają pieniądze lichwie na wielki procent, a na krótki czas tylko oszczędzają, następnie zaś tracą cały dobytek, i tak samo widzę się, że i my – gromadząc na wielkie procenta i wszystko tylko wyzyskując na chwilkę radości, będziemy musieli czynić wiele przykrych rzeczy – z tego, czegobyśmy nie chcieli i że się będziemy narażali na niebezpieczeństwa we własnym naszym kraju.

16. Mógłby zaś może ktoś powiedzieć, że wyroby robić łatwo jest rzeczą i każdy potrafi, jednakowoż przedstawienie, co należy czynić w obecnem położeniu, to jest dopiero obowiązkiem tego, co chce radzić. Ja zaś nie rozpoznaję – ob. Ateńczycy – że wy czynicie przedmiotem swojego gniewu często niewinnych, lecz tych, którzy ostatni mówią o sprawach, jeżeli coś nie pomyśli szczęśliwie. Jednakowoż zdaniem mem nie należy mi, bacząc jedynie na

moje bezpieczeństwo, powstrzymuje się
od mówienia w tych sprawach, które
sądzę mogą nam przynieść korzyść.
17. A zatem powiadam, że naszem obowiąz-
kiem jest z drugiej strony
przez zachowanie miast Olintyjczyków,
i przez wysłanie żołnierzy, którzyby to mie-
li na celu, z drugiej zaś strony przez
uwiezienie Kraju Filipa flotą i drugą
armią; jeżeli jedno z tych dwóch rzeczy
zaniedbacie, stracicie się, a cała ta
wyprawa nie spełzła na niczem.
18. Bo jeżeliby ście tylko uwięzili jego kraj,
to on, przeszkodziwszy na to, zdobędzie Olint,
a potem wróciwszy do kraju łatwo się obro-
ni; gdybyście zaś wysłali pomoc do
Olintu, to on, widząc, że sprawa własnej
jego ojczyzny jest bezpieczna, rozłożywszy
obozem i przypuściwszy sprawy tak, że
zarazem we mnie góry nad oblegany-
mi; a zatem pomoc powinna być

siłą i do dwóch Kierunkach.

19. Co do wysłania pomocy, to takiem jest moje zapatrywanie; co zaś tyczy źródła Dochodu, to macie - ob. Ateńscy - takie wielkie zasoby pieniędzy na koszta wojny, jakich zgoła żaden naród nie posiada. Lecz wy tymi tak rzucacie, jak wam się podoba! Gdyby nie wiąz te pieniądze oddali tym, którzy na wyprawę wyruszają, to wtenczas nie brak wam źródła Dochodu, jeżeli zaś nie, to brak wam, co więcej, zupełnie macie źródła Dochodu.

20. Czy — spytałby ktoś — ty stawiasz wniosek, żeby te pieniądze były skarbem wojennem? Na Zeusa, ja nie! Mojem zdaniem tylko należy żołnierzy uzbroić, mieć pieniądze na wojnę i żeby w jednem ręku było skupienie i branie pieniędzy i spełniania obowiązków, bo wy tak bez zastugi biorecie te pieniądze na uro-
czystości. Sądzę wreszcie, że wreszcie

wszyscy muszą składać podatki, wielkie, jeżeli trzeba wielkich, małe, jeżeli trzeba małych. Potrzeba bowiem pieniędzy, a bez nich nie możliwe jest spełnianie obowiązku. Inni mówią o innych jakichś dochodach, z tych wybiercie, które zdają wam się przynosić Korzyść. A jak długo jest nas, weźcie się do sprawy.

21. Warto więc zważyć i zastanowić się nad stanem, w jakim stanęły sprawy Filipa. Bo mi dobrze jakby się zdawało i jakby ktoś mógł powiedzieć, nie zastanowiwszy się głęboko, ani też nad Korzyścią, wydawało się obecne położenie jego, ani też nigdy nie byłby on wcześniej zwyciężył, gdyby był myślał, że będzie zmuszony je prowadzić, gdyż sprzeciwiał się, że wystąpiwszy tylko wszystkiemu zawładnie sprawy - lecz się gdzieś pomylił (a następnie zawiódł się). Przedewszystkiem więc to zajście (brzeg opłukiwania) zaniepokaja go; i powinno u niego wielkie brzegi otuchy, następnie zaś sprawy Tessalskie. 22. Że bowiem sprawy z natury rzeczy nie wzbudzały zaufania i to u wszystkich ludzi

a zgoda, jak to było kiedyś, tak otaczyć się sobie
nie i teraz. Bóż uchwalili przecież żądać od
niego zwrotu Pagarów i nie pozwolili obrazować
Hagueryę. Dochodzi mnie również wieści, że
strony niektórych ludzi, że jim nie mają nie
dawać kontrat z portów; targowie, albowiem
rządy motywuje, że tych należy zaopatrzyć
wspólne potrzeby Jesuitów, a nie jej Filoja za-
bierać.

23. Jeżeli tych dochodów zostanie pozbawiony,
to dostarczanie żywności wojskom nie
mogą nabawi go ogromnych kłopotów.
Przede trzeba mieć takie przekonanie, że
Pojonowie, Illiryowie i wogóle wszelkie te
ludy wolą mieć samorząd, aniżeli być
niewolnikami, albowiem i niezwykli
ulegać władcom, a drugiej strony jak
powiadają ten człowiek jest tyranem.
A na Zenona, to wcale nie zasługuje
na pieniądze, albowiem wszystkie nieszczęścia
nie dają się dla ludzi głupich pobudką
do zarozumiałości, z jakiego to powodu
często zdaje być niezręcznie trudniejsze zacho-
wanie umiaru, aniżeli nabycia tego.—

17.

Observation B. 17

1.

[illegible] a wydał im, wreszcie rozkaz
skał obecnie Tettelów fmer)

Obecnie jednak zastanawiając się i fmy,
ślając dokładnie fmychodzę do fmeko,
nania, że on do tego stopnia potęgi
doprowadził fmer to, że wyzyskał fpraw,
ność naszą dobroduszność wówczas to, kiedy
niektórzy odprawili z niczem z tego te
miejsca Oficer. fprzymierzeńcy z nami akta,
dać, przez mówienie, że Aufopolis wyda
(nam) i że spełnia dotrzyma swej tylko
wnawianej tajemnicy, nastąpiło fprzyjaź
fmyjście Oficer. fmer to, że zagarnął Sołty
dyę do was należącą i że z jednej strony
przedewszystkiem was sprzymierzeńców skry,
wdził a swym ją wydał, a wreszcie (przyjął)
Tettelów fmer obietnicę wydania im Magaz,
zyi i fmyjście prowadzenia wojny Francuskiej
na własne barki. — Odwag...

φενακίζω, omilać, okradać,

λάθρα ac, (wyjść z kim potajemnie, nie dozwalniwszy
ἐξέρχομαι) / otem sposób ich bierze rozumieć,
wyjawiając i objaśniając rzecz Korzyść dobra,
rozumieć tych, którzy go zaprowadzili
(tak bowiem on się nazywał tych rzeczy, których
wyżej ἔλεγον); gdy ἄνθρωποι mniemali, że on
dla nich coś żywiternego bywie czynił, tak też
należy [mieć tych samych ludzi (κακοδαίμονας)
nieprawość obalić, skoro niedowierzanie wyjdzie
na jaw, że on wszystko dla własnej osoby
zrobił. (ἔξεστι 10 pod.) - Wobec tego czasu
O.A. - w takim to świetle [na] [mieć] stawiają
się sprawy Filipa; albo wreszcie ten, który
wystąpiwszy, dowodzi mi, że raczej czem,
jedno z dwóch rzeczy, albo, że niesprawiedliwem
rzeczą jest to, co ja [mówię], albo też, że
ci ludzie, którzy z początku dali się omylić
na fałszywość będą mi wszystkich, albo też
że, [te] [słowa] wjaśniwszy w krótkiej
rzeczy teraz nie stanęły się chętnie słuchać
mi.

14.

16

11.

16.

I.

współobywatelu, bo takie zbyt ścisłe stosunki utyrania nie są bezpieczne. Do ustrojów demokratycznych 22. „A cóż z secessyą?“ mówicie — „że gdy im wypadnie tyranów, a szczególnie wyjdą Nekey i Magnezyą oddal, spodziewalby się, że będą mieli teraz u siebie zaprowadzoną Dekadarchią, albo gdy im oddal prawo zasiadania i prawo głosowania w S., że on zagrabi wtenie, ich dochody bezpieczny.

zadowolnią się obecną korzyścią, a dla swej
głupoty nie przewidzą z następstw. A jednak
nawet średnio rozsądni mogą widzieć jasno
przykłady, które przytoczyć
wobec M. i A., które może jednak lepiej
jest wobec was powtórzyć. 20. Mówiłem
wtedy: „Z jakim oburzeniem zdaniem wasz
ob. Mesenius, słuchalibyście Ateńczycy, gdyby
kto mówił przeciw Filipowi w owych czasach,
gdyon im oddał Amfipolis, do którego wszyscy
poprzedni Królowie Macedońscy rościli sobie
prawa, a dał P., wypędzając załogę Kotysa
ze stów Ateńskich i dobrowolnie ściągnął
na siebie nienawiść naszą, a im oddał
Kraj na użytek? Czyż sądzicie, że oni spo-
dziewaliby się czegoś podobnego doznać, czy
też nie wierzyliby, gdyby ktoś mówił? —
21. A przecież „— mówiłem ja wówczas —, „
„krótką ciągnąc korzyści z obcego kraju, na
długi czas pozbawieni są przez niego włas-
kraiony, słusznie wydaleni nie tylko
posłowani, ale zdradzeni i poprzedani przez

wynika, że wszystkie jego zabiegi kierują
przeciwko naszemu państwu. -
17. A to wynika jakoś dla niego z konieczności,
bo zastanówcie się, chce rządzić a wtem jedyną
nie was nie za przeciwników broni czas długi,
a potem sam najlepiej jest przeciwdziałać,
albowiem przez posiadanie naszego mienia
wszystko inne trwale posiada. ~~Gdyby Brutus~~
18. Gdyby bowiem A. i P. poznali, to nie
mógłby się uważać za bezpiecznego we
własnym kraju. Obie rzeczy on wie, i że
sam na was się zasadza, i że wy to spostrze-
gacie. Przypuszczając zaś, że wy jesteście
rozsądni, może słusznie mniemać, że go
nienawidzicie i jest podejrzliwy, spodzie-
wając się, że dzień jakiegoś czasu, skoro
nastrzeży wam sposobność ——
— jeśli on was wprzód nie
uprzedzi. 19. Dlatego to mnie na baczność,
zasadzę się na czasy państwowe, przy Tebanom
i tym / tego samego zdania będzie ze Selbo-
nem, o którym sądzi, że dla swej chciwości

14. Lecz ne Zewsa, został zmuszony (albowiem
ani jenze ta wymówka pozostaje) i wbrew
woli zgodził się na to, osaczony jeźdźcami
ską i kopitłem Sebańskich. Doskonale! Wie-
mówię, że on zwierzęta podejmywać ś., a wiek-
szy obchodzą, przenoszą pogłoski, że Elatej
obrzędzie. 15. On to zamierza i będzie za-
niezab moim zdaniem, a podawać M.ia
przeciw Lacedemończykom nie tylko że zamie-
rza, ale nawet wysyłać najemne wojska, zle
zabroby i sam daje się oczekiwać z wielką
potęgą; czyż więc wszystkich zatem wrog
Sebań i L. niszczy, a tych których sam niedaw
zniszczył Fokejów, teraz ocala. Któżby da
temu wiarę? 16. Moim bowiem zdaniem
Filipa nie wstępywałby tak gwałtownie
przeciw wrogom swym, ani jeżeli to, co po-
przednio zmuszony był wbrew woli uczynić
ani gdyby teraz porzucił Sebańczyków, ale
obawiając się tego, co teraz czyni, że i tam
te rzeczy z rozmysłu on czyni, jednakowoż
ze wszystkiego, jeżeli [illegible] zdaniem rozwa-

12

z tamtych nie się postarzył, żeby nie
prawemtków w swojej Ogniności do grabieży
to jest prawo, dla którego on wszyscy nie was
wtedy i obecnie powinni. Bo i prawie nie
wtedy, iżby oni mieli więcej trójwiosłowców,
wiecie wy, ani też nie zyskał w środku lądu
takiej władzy, dla której wtedy na pawoza,
nie na morze i opanowania portów,
ani też nie zapomina o powodach i obiektu
ach na nowy którzych zyskał spokój.
13. Lecz na Zeusa, mógłby ktoś powiedzieć
wszystko dokładnie o wszystkich sprawach,
wiemy, że nie dla chwili grabieży, nie z chwili
tego o co go ja oskarżam, wówczas to wszystko
zniszczał, ale przez to i wiemy, iż żądania
Jeb. są niesprawiedliwe nie wasze, dlaczego
jednego z wszystkich powodów nie może on
teraz podawać, bo Kairu z jednej strony Dar
Demosthenes uwolnił Messenę, jak który
wtedy on twierdził, że wydawny Archon. i Komisj
Jebadzyków, uczynił to z miłosierdzia, iż to
słuszne.

11. Dowiaduje się i słyszy z danicem mojem, że wes
przedtrzoch z jednej strony lubo mogli nad
resztą Hellenów panować, byleby Królowi perskiemu
ulegali, nie tylko, że nie posłuchali tego wsio,
Kiedy to przybył do nich z sprawie tej jako pose
Alexander, przodek tejto rodziny, ber wolen
kraj opuścić i zwieść mężne kardze nie,
owszem — i że następnie dokonali takich
czynów, o których wszyscy pragną zawsze
godnie mówić, godnie zaś nikt tego nie
potrafi wysłowić, i dla tej to przyczyny ja
słusznie to zaniechałem; ich bowiem czyny
są takiej doskonałości, że nikt nie zdoła
tego odpowiednio opisać, z drugiej zaś strony
nie o przodkach Ś. i Arg., że jedni z nich walczyli
razem z barbarzyńcami, a drudzy nie stawiali
im oporu. 12. — Wie bowiem, że oba te
narody starają się tylko o własną korzyść,
a nie bacą na to, co ogółowi korzyść przynieść.
Sądzić więc, że gdyby wes dobrze
przybrał za sprzymierzeńców, toby was wy
żej sprzyjał do rzeczy godziwych, gdyby zaś

9. [illegible]

[illegible] art. —

10. A to jest dla was największą pochwałą - obu Was, albowiem z takiego postępowania wynikło o was sąd, że wy jedynie ze wszystkich za żaden zysk nie pozwoliliście wspólnego dobra Hellenów i że nie zamienieliście za żadną przysługę ani Koreyse życzliwości żywionej wobec ogółu Hellenów. A trafnie to trzymać się (on) takiego zachowania wobec nas, a innego wobec A. i Tebańczyków nie tylko wnioskuje z tego, co widzi obecnie, lecz także rozumuje na mocy przeszłości, -

6. ...zedsięwzięciem wszystkiem wszystkich obłud. – widzę, jak
wzmógł się i czego pancerz stał się już F. jest mimo
tego dobrej myśli i sądzi, że państwu naszemu żadnemu
nie grozi niebezpieczeństwem i że te wszystkie jego
knowania nie są skierowane przeciwko nam, to się
zdumiewam i zachwycam wszystkich zarówno prości ich
posłuchali [illegible] moich rozumowań, na których
opierając się nabrałem zupełnie innego [illegible]
i na mocy których uważam F. za wroga, abyście jeśli
tylko się zdawało, że moje [illegible] lepsze
za mało, [illegible] jeśli [illegible] ...
wszystkich [illegible] zupełnie [illegible] przeciwko

ἀγίστημι = wystawiam się od czegoś, (gen. = separation od kogoś)

ὄκνέω = obawiam się,

τὸ καθῆκον = stosowność,

σύνεσις, (Justus = biegły jakiejś sztuki), rozumny,

παντελῶς ἥκω ἀχρὶς, nadużywam się zupełnie,
bezczelnie

1–3. Ile razy ob-Ateń. – Toczą się obrady o tem, co Filip działa i w czem gwałci zawarty pokój, przychodzą do przekonania, że mowy wypowiadane w naszej obronie, jawnie są sprawiedliwe i humanitarne, bo i wszyscy, którzy winią Filipa, zdaje się mówią to, co należy, a nimoto nie dokazują się niczego z obowiązków ani nic takiego za co by warto pogratulować się tym, że (mowom). Ale sprawy państwa doszły już do tego stopnia, iż im kto bardziej wyraźnie doradza że Filip gwałci z nami zawarty pokój i że wszystkim Helenom zgubę gotuje, tembardziej trudnem staje się doradzanie tego, co czynić wypada. (Isok.)

Mowa druga B.

1-4 Bliznie powody wszystkie, dla jakie się jednak Kargé Argejczykowie Ateńczykom, że wojnę ze Spartan i niepotrzebnie dobrowolnie państwom Peloponezu przymuszać niezaleznosci.
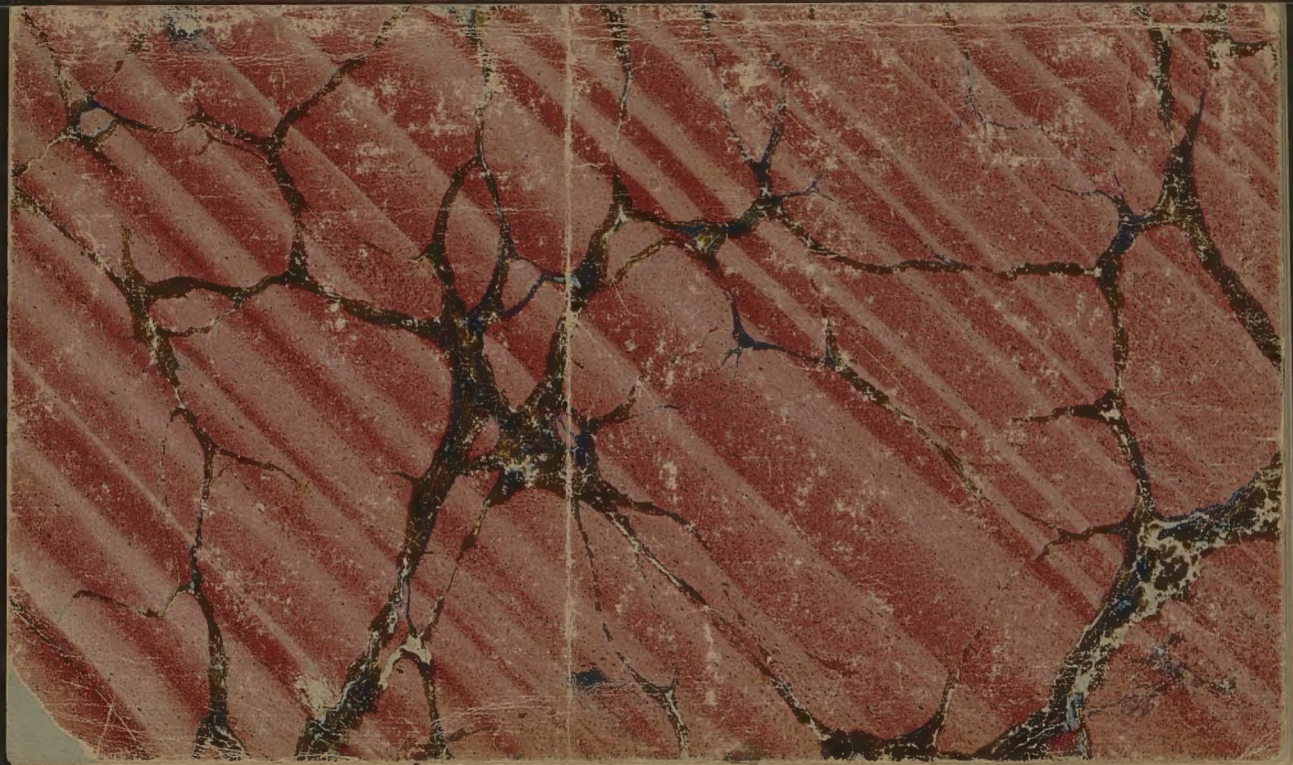
ἔτι = jeszcze, nadto (dopełnienie)
περὶ ἐκ = przed tymi (zaimek)
πρᾶττειν καὶ ἄρχειν = czynić gwałt,
γιγνομένους, part. praedicat. (kiedy, że ktoś)
Wdrugim członie constr. acc. c. inf. (zdanie)
προσήκοντα = należący (part. nom.) bez dopełnienia
ὅσῳ = tobuto
ἐπιδοκιμάσαι czynić gwałt,
ἔφην καὶ πράξειν, czynnem i dopełnieniem